

Trzeci zakon – co to takiego?

„Stowarzyszenia, których członkowie, żyjąc w świecie, uczestniczą w duchu jakiegoś instytutu zakonnego, pod wyższym kierownictwem tegoż instytutu prowadzą życie apostołskie i zdążają do chrześcijańskiej doskonałości, nazywają się trzecimi zakonami lub otrzymują odpowiednią nazwę”.

Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 303.

Tyle mówi nam o trzecim zakonie Kodeks Prawa Kanonicznego. Czym jednak w praktyce są trzecie zakony?

Zazwyczaj jest to trzecia forma (po męskich i żeńskich wspólnotach) życia zakonnego, przeznaczona dla osób żyjących w świecie, zarówno w małżeństwie, jak i w stanie wolnym. Dotyczy to zarówno kobiet, jak i mężczyzn. Tercjarze żyją duchowością swojego zakonu, starają się w codziennym życiu postępować zgodnie z Ewangelią i jej wartościami. Praktykują czynną miłość bliźniego, podejmują działania ewangelizacyjne względem tych, których wiara już osłabła. Działają na rzecz wspólnoty Kościoła, na rzecz parafii, diecezji, współpracują z duszpasterzami w związku z bieżącymi potrzebami Kościoła.

Tercjarze nie składają ślubów, a jedynie przyrzeczenia życia zgodnego z charyzmatem danego zakonu oraz w duchu Ewangelii. Swoją duchowość pogłębiają przez: formację zgodną z duchem zakonu, rozważanie Pisma Świętego, systematyczną modlitwę, w tym przez odmawianie Liturgii Godzin, chociaż nie jest ona obowiązkowa. Tercjarze starają się o częste uczestnictwo we Mszy Świętej, przystępowanie do sakramentu pokuty, zaś małżonkowie dbają o świętość swoich małżeństw i rodzin.

Nie noszą habitów, a jedynie drobne oznaki przynależności, np. szkaplerz czy znak tau.

Najbardziej znane trzecie zakony to: franciszkański, dominikański, karmelitański.

ZADANIE

- Jeśli w Twojej okolicy posługują franciszkanie, dominikanie, karmelici lub inny zakon, to dowiedz się, na czym polega duchowość tego zakonu. Może zainspiruje Cię to do pogłębiania tej duchowości.
- Dowiedz się, czy w Twojej parafii są osoby należące do trzeciego zakonu. Zapytaj o charyzmat ich życia.